

Îndoieli

Agafia

Cât timp a trecut de când
numărăm tăcerile?
Tu liniștit preținzi
că nu vezi
drumurile noastre
cum se desfac în unghi,
n-ai putea
să-i dai iubirii
o altă identitate...
și totuși lași atâta încleștare.
Mă prefac că sunt mulțumită,
sedusă de confortul
stabilit tacit între noi.

Cât timp a trecut între așteptări
și ce a rămas din dragostea noastră?
Să îmblânzesc suferințele
și învierile mele
privesc chipul, trupul
pe care este întipărită
întreaga istorie
a nopților noastre de iubire.
Nimic nu dezvăluie contrafacerea.
Tu ești sentimentul echilibrului,
cel care construiește temeliile prezentului
ziua care vine.
Spre a mă convinge
încerc să răzbat
în tot ceea ce trăiești fără mine
devin tristă, neputincioasă, absurdă
ursăc calmul și siguranța ta
Îmi spun
Poate știința va cristaliza într-o zi
o anume imagine a singurătății în doi,
pentru a fabrica o oglindă
să dezvăluie
tot ce este ascuns
în spatele scenei.
Și într-o desăvârșită rotire
vom vedea și noroiul.